

Libhošťský zpravodaj

Ročník XI. číslo 7 – Červenec 2009

Z OKOLNÍHO DĚNÍ

Pomozme sousedům!

Tak nám zase jednou příroda ukázala, že když chce, tak si s námi dovede pěkně pohrát. Konec června letošního roku se opravdu nevydařil a přívaly deště jakoby nebraly konce. Tentokrát nás to ale zasáhlo blíže, než jsme si asi představovali. Asi nikdo z nás si nedovedl představit, že se jindy klidná říčka Jičínka dovede proměnit v dravý a nekompromisní vodní tok, který bere a boří vše, co mu stojí v cestě. Bohužel i lidské životy.

Červnové záplavy si tentokrát vybraly daň téměř u našich sousedů a mnohých z vás se dotkly i osobně. Bylo by proto určitě vhodné, abychom své sousedy a spoluobčany z jednoho města co nejvíce podpořili.

Městský úřad v Novém Jičíně zřídil pro tyto účely povodňové konto

43-5060060227/0100,

na které můžete přispět a vyjádřit tak, aspoň tímto způsobem, solidaritu s těmi, kterým vodní živel během několika minut zcela převrátil život.

OBSAH

Z OKOLNÍHO DĚNÍ	1
OBSAH	2
OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	3
Ohlédnutí za Dnem obce	3
Z OBECNÍHO DĚNÍ	4
Výsledky voleb do Evropského parlamentu	4
125. výročí založení SDH v Libhošti – oprava programu	6
Územní plán Nového Jičína	7
TENKRÁT	10
VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI	11
Jan Ivan Lukášek	11
KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ	20
Lašský koutek	20
ZPRÁVY ZE ŠKOL	22
KAM ZA KULTUROU	22
NÁŠ I VÁŠ RECEPTÁŘ	25
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	26

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Ohlédnutí za Dnem obce

V sobotu 13.června 2009 se uskutečnily oslavy Dne obce.Tak jako každý rok,i letos,byla celá akce zahájena ve 12:30 hodin Pohádkovým lesem pro malé i velké děti,kde předvedly svoji dovednost při plnění různých úkolů, které pro ně nachystaly pohádkové postavy.

Na fotbalovém hřišti probíhaly další soutěže, a také malování na asfalt, které pro děti připravily paní učitelky ze ZŠ a MŠ v Libhošti.

Uskutečnil se fotbalový turnaj " benjamínků", pro děti byly připraveny atrakce - skákací hrady. Během dne probíhal na hřišti bohatý kulturní a zábavní program pro ty, jež se přišli pobavit a zasoutěžit si. Pro hladové a žízňivé bylo připraveno bohaté občerstvení, o které se postaraly místní složky.

Večer vystoupila kapela Stern, na závěr proběhl již tradiční ohňostroj, avšak zábava pokračovala do ranních hodin.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem,kteří se podíleli jak na přípravě této akce, tak i na jejím samotném průběhu - členům Osadního výboru, FC v Libhošti, včelařům, členům Osvětové besedy, p.učitelkám ZŠ a MŠ v Libhošti a členům Klubu důchodců. Děkujeme také sponzorům, kteří zajistili ceny do tomboly.

Za Osadní výbor Veronika Blažková

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Výsledky voleb do Evropského parlamentu

V krátkosti se ještě vraťme k volbám do Evropského parlamentu, které proběhly ve dnech 5.-6.června 2009. V níže uvedené tabulce jsou zobrazeny výsledky těchto voleb pro volební okrsek č.19, tedy pro Libhošť.

Konečné pořadí	Název strany	Platné hlasy	
		celkem	v %
1	Občanská demokratická strana	115	33.04
2	Česká strana sociálně demokratická	64	18.39
3	Komunistická strana Čech a Moravy	50	14.36
4	Křesťansko demokratická unie-Čs.str.lid.	43	12.35
5	Suverenita	20	5.74
6	Strana zelených	12	3.44
7-8	Evropská demokratická strana	7	2.01
	Věci veřejné	7	2.01
9	Demokratická Strana Zelených	5	1.43
10-12	Libertas.cz	4	1.14
	Volte Pr.Blok-www.cibulka.net	4	1.14
	SNK Evropští demokraté	4	1.14
13-14	Moravané	3	0.86
	Starostové a Nezávislí -Vaše alternativa	3	0.86
15-16	SDŽ-Strana důstojného života	2	0.57
	Humanistická strana	2	0.57
17-	Strana svobodných občanů	1	0.28
	Dělnická strana	1	0.28
	Nezávislí	1	0.28

V další tabulce máte možnost vidět výsledky jednotlivých kandidátů podle preferenčních hlasů, které jste jim dali.

Konečné pořadí	Kandidát	Platné hlasy
1	Tošenovský Evžen Ing. (ODS)	56
2	Roithová Zuzana MUDr. MBA (KDU-ČSL)	23
3	Březina Jan Ing. (KDU-ČSL)	17
4	Konečná Kateřina Ing. (KSČM)	13
5	Ransdorf Miloslav PhDr. CSc. (KSČM)	11
6-7	Bobošíková Jana Ing. (Suverenita)	7
	Zahradil Jan Ing. (ODS)	7
8	Havel Jiří Doc. Ing. CSc. (ČSSD)	6
9-10	Orel Petr (Strana zelených)	4
	Mynář Vojtěch (ČSSD)	4
11-15	Šiklová Jiřina PhDr. CSc. (Strana zelených)	3
	Ondrouch Martin Ing. Arch. Ph.D. (SNK ED)	3
	Rouček Libor Dr., (ČSSD)	3
	Sehnalová Olga MUDr. MBA(ČSSD)	3
	Železný Vladimír PhDr. (Libertas.cz)	3

Po 2 hlasech dále obdrželi:

Tlustý Vlastimil Ing. (*Libertas.cz*), Češková Andrea JUDr., Zvěřina Jaroslav Doc. MUDr. CSc (*oba ODS*), Cibulka Petr (*Volte Pr.Blok-www.cibulka.net*), Jaš Stanislav Ing. (*SDŽ - Strana důstojného života*), Stehlíková Džamila MUDr. (*Strana zelených*),

Po 1 hlasu obdrželi:

Šumová Alena Mgr., Kudělková Jana Mgr. (*obě Libertas.cz*), Macek David Mgr., Hrdinová Marie Ing. Bc. (*oba KDU-ČSL*), Klasnová Kateřina, Andryšová Lenka (*obě Věci veřejné*), Hauptmann Werner Ing., Balabán Milan Ing., Hurt Karel MUDr. MSc.,Ph.D.,DrSc, Bartošová Kateřina Bc. (*všichni ODS*), Dlouhá Lucie Bc. (*Suverenita*), Myslivec Jindřich (*Volte Pr.Blok-www.cibulka.net*), Hybášková Jana PhDr., Wilhelm Ivan Prof. (*oba Evropská demokratická strana*), Novotný Jiří, Říha Tomáš (*oba Moravané*), Maštálka Jiří MUDr. (KSČM), Baudyšová Zuzana Ing. (*SNK Evropští demokraté*), Falbr Richard JUDr., Vomáčka Jaroslav Doc. MUDr. Ph.D., Čurdová Anna Mgr., Svobodová Lucie Mgr. Ing. (*všichni ČSSD*)

Celková volební účast v naší obci byla 27.36 %.

Aleš Hána

125.výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Libhošti – oprava programu

S blížícím se termínem oslav jsme byli nuceni přizpůsobit program nepříjemným souvislostem, které se vyskytly. S výborem fotbalového klubu jsme se i přes předběžnou dohodu v konečné fázi nedohodli na přijatelných podmínkách pro uspořádání letního večera na fotbalovém hřišti, který se tímto bez náhrady ruší.

Centrum sobotních oslav bylo následovně přestěhováno na malé školní hřiště s následujícími úpravami.

Program oslav:

Pátek *10.7.2009* *18⁰⁰ hod.*
Slavnostní valná hromada sboru na Fojtství

Sobota *11.7.2009* *15⁰⁰ hod.*
Námětové cvičení za účasti sborů: Libhošť
 Bartošovice
 Hukovice
 Sedlnice

Námětové cvičení bude zaměřeno na dálkovou dopravu vody do zasahujících cisteren. Místo zásahu bude na Břehách (od Jednoty na Dolním konci nahoru kolem Soukalů). Voda se bude dopravovat pomocí hadicového vedení přes 3 stroje od vodního zdroje u Moštěků.

Od **15⁰⁰ hod.** budou na malém školním hřišti připraveny pro děti atrakce pro zpestření odpoledne a pro dospělé posezení s hudbou „u něčeho dobrého“.

Přijměte prosím s pozváním zároveň i omluvu kvůli změně programu, která byla opravdu vynucena nenadálými a neakceptovatelnými požadavky FC.

Roman Šenk
Starosta SDH Libhošť

Územní plán Nového Jičína

Městský úřad v Novém Jičíně zahájil dne 19.června 2009 řízení o návrhu nového Územního plánu města Nový Jičín.

Návrh Územního plánu Nový Jičín

- **je vystaven k veřejnému nahlédnutí od 19.6.2009 do 3.8.2009**
 - na Úřadu územního plánování Městského úřadu Nový Jičín, Masarykovo nám. 1, Nový Jičín, v kanceláři č. 039, (tel.: 556 768 380, e-mail: kriedlova@novyjicin-town.cz)
 - na internetových stránkách Městského úřadu Nový Jičín www.novy-jicin.cz (Městský úřad, Úřední deska, Veřejná vyhláška: Návrh Územního plánu Nový Jičín
- a bude **veřejně projednán dne 3.8.2009 v 16:00 hodin** v aule Městského úřadu Nový Jičín

Upozorňujeme dotčené osoby, tj. vlastníky pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti, že mohou podat **námítky** proti návrhu územního plánu, a to nejpozději při veřejném projednání dne **3.8.2009**.

Připomínky může uplatnit **každý**, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být dotčeny, a to nejpozději při veřejném projednání dne **3.8.2009**.

Proč nový územní plán?

V dokumentu Odůvodnění, který je součástí návrhu Územního plánu se můžeme dočíst, že důvodem pro pořízení nového ÚP Nový Jičín je skutečnost, že „*od doby zpracování územně plánovacích dokumentací na území města Nový Jičín a jejich schválení zastupitelstvem města došlo k četným a rozsáhlým změnám funkčního využití území vycházejícím z platného ÚPNSÚ města Nový Jičín, vyžadující jeho aktualizaci, a současně je nutno uvést územní plán do souladu s novými právními předpisy, které nabyly účinnosti po jejich schválení*“.

Po svém schválení tento ÚP Nový Jičín nahradí dosud platnou územně plánovací dokumentaci obce na administrativně správním území města Nový Jičín. Pokud jde o Libhošť, tak poslední změna stávajícího Územního plánu města Nový Jičín, který byl vypracován v roce 1995, týkající se Libhoště, byla provedena v roce 2004.

Jak konkrétně se dotýká občanů Libhoště?

V návrhu nového územního plánu města Nový Jičín je začleněno také několik změn, které se úzce dotýkají občanů Libhoště.

Jednou z nejdůležitějších změn je **rozšíření hranice zastavěného území**, tj. určení nových ploch, vhodných pro bytovou výstavbu.

V souvislosti s těmito nově navrženými stavebními pozemky obsahuje Územní plán i návrhy **na úpravy či rozšíření stávajících přístupových cest** k těmto pozemkům.

Velmi zajímavě se jeví **návrh nové autobusové zastávky** (MHD), která by se měla nacházet u obchodu Jednota na dolním konci obce.

Zajímavý je jistě i návrh na **zapsání farního kostela sv. Jakuba v Libhošti na seznam kulturních památek**. Jenom pro připomenutí uvedme, že v současné době jsou na seznamu kulturních památek zapsány čtyři objekty v Libhošti: socha sv. Jana Nepomuckého, fojtství, měšťanský dům č.106 (býv. kovárna) a větrný mlýn.

Pokud jde o dopravní obslužnost obce, obsahuje návrh Územního plánu několik změn. Jak už jste byli v minulosti, mimo jiné i na stránkách zpravodaje, informováni, v rámci rekonstrukce silnice I/48 na rychlostní tah je navrženo **prodloužení silnice III/46433 ve směru na Rybí a zrušení stávající mimoúrovňové křižovatky se silnicí I/48**. V rámci dopravní obslužnosti se v návrhu počítá i s opravou **účelové komunikace za silnicí I/48**.

Zajímavá fakta o Libhošti

Součástí výše uvedeného dokumentu s názvem Odůvodnění, je i detailní analýza současného stavu správního území města Nový Jičín. V této analýze se dá najít několik poměrně zajímavých údajů o naší obci. Pokusím se zde některé uvést.

V kapitole o sociodemografických podmínkách se můžeme v části, věnované obyvatelstvu, mimo jiné dočíst o vývoji počtu obyvatel v Libhošti a prognóze vývoje tohoto počtu pro léta 2015-2020, viz. níže uvedená tabulka. Zajímavý je jistě tento přehled i pro město Nový Jičín (počítáno bez jeho městských částí).

Jak je z tabulky vidět, počet obyvatel Libhoště se za posledních cca 50 let nijak výrazně neměnil. K největšímu nárůstu počtu obyvatel došlo v letech 1900 – 1930, naopak k největšímu poklesu došlo, celkem pochopitelně, během válečných let.

Tab. Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel

obec	skutečnost									prognóza
rok	1869	1900	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001	2015-2020
Libhošť	1049	1373	1736	1506	1658	1603	1609	1561	1645	1560
Nový Jičín	9912	14587	17215	14699	16547	15593	19625	20026	19036	17620

Pro zajímavost uvedme některé další tabulky, týkající se obyvatel Libhoště:

Tab. Věková struktura obyvatel r. 2001

Územní jednotka	Obyvatel celkem	0-14let	Podíl 0-14let	60+ let	Podíl 60+	Průměrný věk
Nový Jičín	26970	4732	17,5%	4172	15,5%	37
Libhošť	1645	297	18,1%	287	17,4%	38

Tab. Balance očekávaného vývoje počtu obyvatel a bytů v řešeném území

Část obce	Obyvatel		Obydlených bytů				Čistý přírůstek bytů
Rok-období	r.2008	r.2020	r.2008		r.2020		
			celkem	V RD	celkem	V RD	
Libhošť	1607	1560	560	530	590	560	30

Tab. Ekonomická aktivita

	Ekonomicky aktivní (EA)	podíl EA	neza-městnaní	míra neza-městnanosti	EA v zemědělství	podíl EA v zem.	vyjíždějící za prací	Podíl vyjíždějících
Libhošť	823	50%	104	12,6%	56	6,8%	284	35%

Další zajímavá tabulka se týká dopravy přes naši obec.

Tab.: Výsledky sčítání a prognóza dopravy dopravy na síti silnic III.třídy v řešeném území

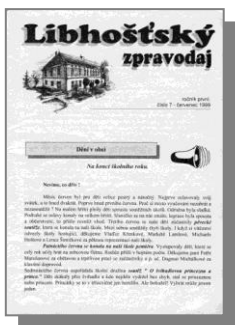
silnice číslo	úsek	rok	T těžká motorová vozidla a přívěsy	O osobní a dodávkové automobily	M jednostopá motorová vozidla	voz./24 hod. součet všech motorových vozidel a přívěsů
III/48433	Libhošť, průtah	2000	166	811	13	990
		2005	216	607	11	834
		2025	248	868	11	1127

Samozřejmě, že kromě výše uvedených tabulek, lze v dokumentaci k návrhu Územního plánu města Nový Jičín najít i další zajímavá fakta a informace, nejenom o Libhošti. Proto tedy velmi doporučuji si najít chvílku na prostudování dané dokumentace. Pokud budete mít pocit, že některým návrhům ne zcela rozumíte a bude je chtít vysvětlit o trochu více podrobněji, můžete se dostavit, jak bylo výše uvedeno, **dne 3.8.2009 od 16.00 hod** do auly Městského úřadu, kde dojde k veřejnému projednání tohoto nového návrhu Územního plánu města Nový Jičín.

Aleš Hána

TENKRÁT...

Libhošťský zpravodaj Ročník I. číslo 7 – Červenec 1999

Úvodní část tehdejšího zpravodaje byla věnována konci školního roku a tomu jak je prožily zdejší školy.

Osvětová beseda vás ve své rubrice informovala o proběhlém setkání členů někdejšího Lašského národopisného souboru, kteří se sešli vůbec poprvé od doby zániku tohoto výjimečného souboru. Setkání proběhlo dne 18.června 1999 na Fojtství.

V rubrice z historie obce byl uveden 2. Díl článku o květnových dnech roku 1945, tak jak proběhly v obci a okolí. Autor článku, Oldřich Sobek, pak také napsal článek o návratu Jasoňe červenoookého do okolí Štramberka a také byl autorem malého zamyšlení nad hudebním životem v Libhošti.

Závěr tehdejšího čísla zpravodaje patřil již tradičně společenské rubrice a také výsledkům a historii místního fotbalového klubu.

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI

Jan Ivan Lukášek

Oldřich Sobek

3. Pokračování.

V červnovém čísle zpravodaje jsme líčili trampoty Jana Lukáška v jeho službě u výsadkového vojska. Na tyto a všechny další příhody vzpomínal vždy s nadhledem, věděl, že na vojně platí vždy rozkaz, byť by byl vysloven i hodně velkým blbcem a nevzdělcem. Ale Honza zažil toho tolik, že vybrat z toho, co jsem od něho slyšel anebo četl v jeho životopisné knize, není vůbec lehké. V roce 1948 byly jednotlivé výsadkové jednotky vyňaty z podřízenosti pěchoty na hlavním štábu MNO a bylo vytvořeno samostatné výsadkové vojsko. Jeho velitelem byl jmenován plukovník **Karel Paleček** a náčelníkem major gen. štábu **Rudolf Krzák**. Už v roce 1950 byli ale v době známých politických čistek oba zatčeni a dlouhodobě vězněni. Nakonec převzal velení **mjr. Michal Kričfaluši** a náčelníkem štábu se stal **major Jan Čaplovič**. S oběma jsme se již setkali v minulém čísle zpravodaje.

Jan Lukášek v rozhovoru s funkcionáři Hagany na izraelské ambasádě v Praze.

Michal Kričfaluši se narodil na Podkarpatské Rusi. Po okupaci jeho domoviny Maďarskem se spolu s dalšími kamarády rozhodl v roce 1940 k útěku do SSSR. Jako téměř ve všech podobných případech byli i oni obviněni ze špio-

náže proti Sov. svazu a odsouzení ke čtyřem letům těžkých prací v táboře (gulagu) ve Vorgutě, kde zima dosahovala mnohdy až - 35° C. Po přepadení SSSR hitlerovským Německem projevili téměř všichni Rusíni zájem o vstup do formované čs. jednotky. Ne všichni měli ale to štěstí, že se tam dostali. Michal Kričfaluši se v únoru 1943 objevil na základně čs. vojska v **Buzuluku**, odkud byl odeslán **do Novochooperska** k 1. čs. brigádě. Za účast v bojích o Kyjev byl vyznamenán čs. válečným křížem 1939 a medailí za chrabrost. Přihlásil se do rotы ZU (zvláštního určení), kde prodělal paradesantní výcvik a po něm byl zařazen spolu s dalšími 15 Rusíny do výsadku Borkaňuk (NKVD). Vstoupil do VKSb a ve výsadku zastával funkci komisaře, stal se příslušníkem Rudé armády. Před Vánocemi 1944 přešel celý oddíl frontu, ale Kričfaluši byl znovu poslán do ČSR, kde působil v organizačním výsadku na **Javoříčsku**. Po propuštění z RA vstoupil do čs. armády v hodnosti podporučíka. Prodělal závratný postup až do hodnosti generála. Strach z orgánů NKVD však jej provázel po celou dobu jeho služby. S jeho jménem jsem se setkal poprvé v převratných listopadových dnech r. 1989, kdy prostřednictvím Rádía Svobodná Evropa oznámil, že zakládá Stranu zelených. Zemřel v r. 1994.

*Setkání výcvikového družstva žen z Borečku na krajském vojenském velitelství Praha.
Po levici J.L. manželka Božena (s květinou).*

Jan Lukášek byl držitelem několika světových rekordů. Některé se odehrály před zraky veřejnosti na leteckých dnech, jiné se uskutečnily k ověření funkce různých přístrojů určených k záchraně posádek letadel aj. Světový primát získala skupina pěti čs. výsadkářů, když předvedla skupinový seskok do vody volným pádem s ručním otevřením padáku, bez zabezpečovacího zařízení k otevření padáku. Své mimořádně silné dojmy Honza popisuje: „Náš první nálet ve výšce 1000 m je orientační. Rychlost letounu je asi 220 km/hod., síla větru 5-6 m/sec. Letíme z jižní strany k severu, střed předpokládaného dopadu na hladinu je označen oranžovou dýmovnicí na zakotveném člunu. První výsadkář stojí u otevřených dveří letounu. Lehké plácnutí po zádech a odkrytí očí je signálem pro skákajícího. Odráží se a již letí nepatrná postava vzduchem. Od letadla se oddělila černá tečka, rychle padá k hladině. Od přihlížejícího obcenstva se ozvalo několik zoufalých výkřiků: „Padák se neotevřel!“ Diváci znehybněli, snad zapomněli dýchat. Již je zřetelně vidět tělo parašutisty a stále se nad ním neobjevuje spásný padák. Copak je možné, aby selhal? Výsadkář na cestě do jezera má ruce i nohy roztážené do stran, aby tělo mělo co největší plochu. Let v parabole se mění v kolmý pád, prudce se propadá. Letí průměrnou rychlostí přes 50m /sec. V desáté vteřině vytrhuje uvolňovač z kapsy padáku. Chlopně padáku se otvírají, drátěná konstrukce vrchlíku výtažného padáčku jej vyhazuje ven, a jeho pomocí dochází k vytažení celého vrchlíku. Je to dílo několika zlomků vteřiny., Náhle se zdá, že se let muže zastavil, až tak se zpomalil. Stovky diváků vydechly úlevou. Zatím letí vzduchem další muži. Voda se při nárazu nohou široce rozstříkuje, muži odepínají padáky a plavou v řadě k tribuně.“

V jiném případě měl Honza prověřit funkčnost a účinnost nového československého výrobku - kyslíkového přístroje - určeného pro záchranu pilotů a výsadkářů z velkých výšek. K tomu bylo nutno provést výstup do stratosféry - nejméně do 10 000 m. Příprava na seskok byla náročná. Padák měl zabalený už přímo z továrny. Připevnil na něj záložní padák, upevnil na něj barograf, stopky a výškoměr. Na sebe navlékl teplákovou soupravu, na ni kožešinovou pilotní výstroj. Na nohách měl kromě teplých ponožek vyhřívané kožešinové holinky. Oblíče si namazal husím sádlem – v předpokládané výšce na něj čekala teplota –50°C. Proběhla ještě jedna kontrola a už nastupoval do připraveného letounu. S posádkou se domluvil, aby vystoupili do výšky, kam až to bude vůbec možné. Skákat měl přes pumovnici a až do 800m měl padat volným pádem, teprve pak otevřít padák. Podle propočtů měl z 8 000m padat kritickou rychlostí kolem 100m/sec. Ta se bude úměrně s narůstající hustotou vzduchu snižovat a v 800 m by měla dosáhnout kolem 50 m/sec.

Jenda k tomuto zážitku vypráví: „Seděl jsem na podlaze a okénkem sledoval okolí. Z počátku jsem pozoroval krajinu, která pomalu mizela až bylo vidět jen obláčky mraků a nádhernou modř nebes. Stoupali jsme skoro půl hodiny, ale mně se to zdálo být celá věčnost. Asi za dalších 10 minut přišel

navigátor mi oznámit, že stoupání je na hranici povolené rychlosti, takže stoupáme už jen asi 5m za minutu, a to bylo málo. Takže po dosažení výšky 11 000 m budu muset vyskočit. Připravil jsem se k seskoku. Technik otevřel pumovnici, posadil jsem se na její okraj. Rozloučil jsem se pohledem a s výkřikem „Na shledanou“ jsem vklouzl do pumovnice. Pod letounem jsem upřesnil svoji polohu. Letěl jsem vleže, břichem k zemi, nohy mírně pokrčené, ruce roztažené do stran, sledoval jsem přes obláčky zem pode mnou. Občasný pohled na přístroje na padáku mi potvrzoval bezpečnost pádu. Byl jsem netečný k zimě, jen jsem se radoval z nádherného pohledu na Matičku Zemi.

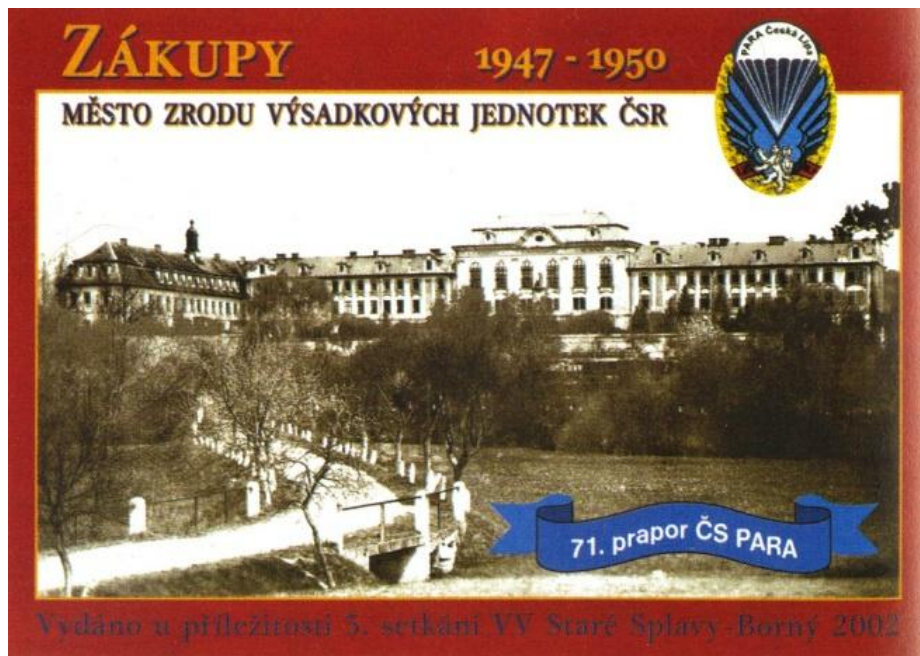
*Setkání po létech s plukovníkem Vladimírem Maděrou,
konstruktérem a zhotovitelem prvního čs. padáku.*

Už jsem pomalu rozeznával jednotlivé domy, lesy, a hledal jsem zrakem kříž, který byl rozprostřený na místě přistání. Zjistil jsem ale, že ho asi minu. Bylo to v okolí Bzena v Čechách. V 800 metrech jsem otevřel padák. Plesknutí nafouklého vrchlíku mě uklidnilo. Přistání mi vycházelo v bramborovém poli asi 2 km od bílého plátěného kříže. Po přistání jsem nechal padák volně ležet až do přeletu letadla. Bylo to domluvené znamení, že vše je v pořádku. Začal jsem balit padák do brašny a čekal na příjezd našeho auta. V duchu jsem prověřoval, zda jsem udělal vše, co jsem měl udělat k prověření funkce „dýchače“. Ano, všechny čtyři úkoly jsem prověřil. Přístroj byl vynikající a bude výborně sloužit především pilotům k záchraně života. Byl jsem šťastný a nesmírně hrdý sám na sebe. Byl to jeden z nejtěžších úkolů při mém zkoušení padáků a vzdušném výzkumu.“

V roce 1954 zřídilo Velitelství výsadkových vojsk na Borečku kurz v seskoku padákem se zpožděným otvíráním. Jan Lukášek byl určen jeho velitelem. Kurzu se povinně zúčastnili vojáci z povolání od všech útvarů brigády. Byl mezi nimi i lékař brigádního lazaretu v Prešově MUDr. Marek. Běžně se prováděly z výšky 5 000 m a vždy se šťastným přistáním. O jediném zvláštním nebezpečí věděli všichni „domácí“. Byla to velká nádrž s prasečí kejdou o rozměrech 50x120 m z nedalekého chovu prasat zvaného „Gigant“. Zápach z nádrže se linul do širokého okolí, ale jakékoliv protesty byly marné. Na existenci nádrže byli upozorněni všichni frekventanti kurzu. Toho dne, kdy se ona událost stala, skákali už jen vybraní parašutisté, kteří měli za sebou řadu seskoků. Dnes se jim měl uskutečnit ale jejich dávný sen, seskok s ručním otevřením padáku. Honza Lukášek, který měl seskoky na starosti, o tom vyprávěl:

Zůstal jsem s velikým dělostřeleckým dalekohledem na doskokové ploše, abych zhodnotil chování frekventantů kurzu při výskoku a za letu volným pádem. Podle seznamu jsem věděl přesně, který frekventant kdy z Dakoty vyskočí. Konečně první skáče. Výška letu je 1000 m, otevření padáku v 600 m. Každý výsadkář má pro jistotu na padáku umístěn automatický otvírač. To pro případ.... Nyní je na řadě Dr. Marek. Od dveří se odpoutává postava, letí klidně vzduchem a najednou otvírá záložní padák. Co se proboha stalo? Parašutista klesá k zemi, když se nad ním otevírá i hlavní padák. To mu sakra ztíží řízení... Dr. Marek se pomalu, hnán větrem, nezadržitelně snáší k nádrži s výkaly. Muž ve skafandru, který byl k nádrži postaven k případné záchraně, ji rychle obíhá. Výkyvy klesajícího parašutisty jsou dosti velké. Už není pochyb, že přistane někde na okraji nádrže. Gejzír moči vystřikuje do značné výšky. Doktor i jeho výstroj podle toho také vypadá. Běžím k němu a ptám se: co se vlastně ve vzduchu dělo, proč jsi otevřel záložní padák? Bylo mi to ihned jasné. Dostal instrukce jako při výskoku na klasickou statiku – výtažné lano. Ale on měl nyní místo výtažného lana uvolňovač, pevně sevřený pravou rukou na levém popruhu padáku, a ten měl po 5 vteřinách sám vytrhnout. To neudělal.

Když se mu padák po třech vteřinách podle očekávání neotevřel, myslel si, že má závadu, a otevřel záložní padák. No, a v 500 metrech mu hlavní padák otevřel automat.“ Jeho strastiplný život po několika dalších dnů byl nezáviděníhodný. I přes hodinovou koupel takřka ve vřelé vodě a parfémování celého těla smrděl tak, že s ním nikdo nechtěl sedět, natož jíst, nedej bože s ním jít do Mimoně na pivo. Výsadkáři měli vždy specifický smysl pro humor. Hned příští den se na borovici u nádrže objevila tabulka s nápisem: „Jezero Dr. Marka“.

Kasárna 71. výsadkového praporu pěších parašutistů v bývalém zámku v Zákupích

Za svého působení na Borečku zažil Honza Lukášek ale i u smutné události. Patří k nim především vzpomínky na natáčení filmu „**Váhavý střelec**“. Film se natáčel v režii Martina Friče a měl zcela hvězdné obsazení – Jan Tříska, Jaroslav Marvan, Miroslav Zounar a další. Šlo o komediální příběh z výcviku výsadkářů. Na Borečku se natáčela scéna, kdy při seskoku jeden voják náhodou přistane na hladině rybníka. Roli ztvárňoval Jan Tříska. Ten ovšem neskákal, dubloval ho Jan Lukášek. Při natáčení filmu zažil Lukášek vůbec nejsmutnější příhodu z období svého působení ve vojsku. Film byl natáčen v krásné krajině v okolí Máchova jezera, do něhož také byl plánován seskok. Režisér byl perfekcionista, neustále požadoval nové a nové záběry. Výsadkáři při skoku do vody např. nesměli mít plovoucí vesty (scénář filmu

popisoval seskok do vody jako náhodný), takže Lukášek je výsadkářům schovával pod oblečení. Jeden z parašutistů při natáčení filmu zahynul - nevzal si vestu. Zodpovědnost za jeho smrt nesl Lukášek. Naštěstí pro něj se zjistilo, že by ho vesta nezachránila. Při pádu z výšky asi 100 m padal zády dolů a nárazem na vodu si zlomil lebeční kost a utrpěl řadu dalších zranění, takže byl na místě mrtvý. Z natáčení vzniklo osobní přátelství mezi Honzou Lukáškem a Janem Třískou, oba se, pokud to bylo možné, často scházeli.

U výsadkové brigády v Prešově se připravovala bojová prověrka. Od sovětského poradce obdržel Honza příkaz, aby připravil „jaščik“ (operační stůl) o rozměrech 3x3m. Pracovali na něm podle jeho pokynů dva aspiranti, výsledné dílo bylo přímo skvělé. Scházelo jen potřebné ukazovátko. Ukazovátko zhotovil Honza tak, že na jeho konci byly dvě nožičky, kterými se daly uchopit taktické značky na stole pomocí provázku, vedeného podél ukazovátko. Značky se tak daly přenést na kterékoliv místo na stole. Ukazovátko sehrálo v následující „bitvě“ rozhodující roli. Honza o tom vypravuje. „Volal jsem do Prahy, že „jaščik“ je připraven. Hned příští den přiletěl velitel vojska i s poradcem. Z mé kanceláře jsme zamířili hned do místnosti, kde byl plastický stůl. Na jednu stranu se postavil velitel vojska, na druhou sovětský poradce, a začali podle připravené dokumentace rozehrávat „bitvu“. Pak potřebovali přemístit tankový prapor. Křičaluši se nakláněl nad stolem, ale na taktickou značku nedosáhl, byla mimo dosah jeho rukou. Teď nastala moje chvíle. Vzal jsem ukazovátko, zatáhl za provázek, ručičky na konci ukazovátko uchopily značku a já jsem ji přesunul k okraji stolu. Tam jsem provázek uvolnil a značka seděla pevně na novém místě. Jurčenko si sundal brigádýrku se zpocené hlavy, kapesníkem si utřel pleš a sápal se po ukazovátku, že se chce podívat, jak se značky chytají a přenášejí. Tím skončila celá rozehraná bitva. Jurčenko si s ukazovátkem chvíli hrál, bylo slyšet jen jeho pochvalné mručení. Nakonec oslovil velitele, že se mají vrátit do Prahy. Odjel i s ukazovátkem“. Takových a podobných chvil zažil Lukášek víc. Spolu s jedním vojínem začali zhotovovat z německých časovaných bomb přístroj pro nováčky, kteří začínali se seskoky s ručním otevřením padáku. Zařízení se vmontovalo do jedné ze dvou dutin kožených pilotních přileb a při výskoku, přesně vteřinu před stanovenou dobou volného pádu, parašutistu upozornily bzučením, že má otevřít padák. Když celé zařízení předváděl na velitelství vojska, Jurčenko mu řekl, že takové věci nemusí vymýšlet, že v Sovětském svazu jich mají dost. Na jeho odpověď „ale my je nemáme“ mu odpověděl, že až je budeme potřebovat, dostaneme je. Když ale v roce 1956 byli zrušeni sovětsští poradci, přijel osobně za Lukáškem a dožadoval se vydání dokumentace k tomuto zařízení. Lukášek mezitím předal zařízení Svazarmovcům, kteří je s úspěchem používali. „Měl jsem jeden plánec uložený, ale nedal jsem mu ho.“

Tak jako mnoha jiným, ani Janu Lukáškovu se nevyhnulo podezírání a slídění „kontrášů“. Nejříve se snažili navázat s ním osobní kontakt, pokusili

se jej „náborovat“ k přímé spolupráci. Honza samozřejmě znal ze své činné služby metody jejich práce, a jak sám uvádí, „mně se jeví jako sprostí donašeči různých osobních zpráv ze života vojáků, a tak jsem řekl, že se k něčemu takovému nepropůjčím“. Po dlouhém „přemlouvání“, dostal nakonec k podpisu papír, že nebude nikde hovořit o tom, „co se zde dělo“. Jediné, čeho dosáhl, bylo to, že se o něho kontráši začali zajímat ještě více. Pocítil to, když byl přeložen k letectvu jako zástupce velitele letištního praporu v Piešťanech. Jeden z nich se začal o jeho osobu až příliš důvěrně zajímat, Honza cítil nejistotu a nedůvěru. Jednou jej požádal, aby ho navštívil v jeho kanceláři. Po krátké debatě otevřel trezor a vyňal z ní dosti silnou složku se slovy: „to jsou záznamy o tvé záporné stránce. S tím, co je zde napsáno, já nesouhlasím, a po některých zjištěních už nechci tuto práci ani vykonávat. A tobě taky pomohu“. Otevřel kamna a vhodil celou složku do ohně. Později se oba ještě několikrát, už jako přátelé, setkali.

V době, kdy vykonával funkci zástupce velitele letištního praporu v Piešťanech, byla u praporu zaznamenána mimořádná událost. V době jeho nepřítomnosti si vojáci připomínali (jako jinde v kasárnách), že to „mají za sto.“ U jedné roty byl čten pamflet rozkazu o tom, že za sto dní půjdou do civilu. Četař, který pamflet četl, jej odmítl odevzdat dozorčímu důstojníkovi, který si splnění svého rozkazu vyžadoval za použití zbraně. Při vyšetřování komisi MNO se Lukášek snažil obhajovat postoj vojáků. Vyšlo ale přitom najevo, že Honza dosud neabsolvoval žádná stranická školení ani večerní univerzitu marxismu – leninismu, v čemž se podle komise odrážel i jeho postoj k celému případu. Pro doplnění potřebné kvalifikace jej proto poslali do jednoročního kursu v leteckém učilišti v Prostějově.

Výsadkáři byli nejen tvrdí chlapi, ale dovedli si vymyslet až neskutečné „srandičky“ jak vůči svým kolegům, tak zejména svým nadřízeným. Kdyby mi následující příběh vyprávěl někdo jiný, byl bych ho s ním odkázal do oblasti příběhů „barona Prášila“. Stalo se to již na konci kurzu v Prostějově. „Na učebně se objevil kapitán letectva a oznámil nám, že v pátek proběhne automobilní příprava v délce 5 hodin. Těšili jsme se jako kluci, že se povozíme po celém Prostějově, ale všechno bylo úplně jinak. Naložili nás na V3S a odvezli za město k řece Hloučele, kde proběhl nácvik přejezdu vozidla přes brod. Stáli jsme ve dvojstupu na břehu řeky a kapitán nám důležité vysvětloval, kdy je nutno použít brodu, a co je třeba připravit k překonání řeky. Zastavil se přede mnou. „Soudruhu kapitáne, vy jste výsadkář, vy jistě budete vědět, co je nutno udělat pro překonání řeky broděním“. Hloučela zde byla široká asi 5m. Svlékl jsem se do trenýrek, v houští jsem si uřezal dostatečně dlouhou hůl a vstoupil do řeky. Pomocí hole jsem prozkoumával dno v šířce cca 3 metrů. Řeka byla uprostřed hluboká asi 1,5 m. Na sousedních polích jsem nasbíral slámu, zbylou po žních, a udělal několik povřísel. Na břehu jsem uřezal čtyři 2metrové hole, na ně jsem navázal pomocí povřísel zbytky slámy..... Kapitán

nešetřil chválou a oznámil nám, že pokračovat se bude v zaměstnání v pondělí, přejezd přes brod bude absolvovat každý samostatně“.

V rozhovoru s Chaimem Gourim, producentem, spisovatelem a vyjednávatelem čs. pomoci Izraeli v letech 1948-1952

Dále Honza vypráví, jak v něm uzrál plán na „legráčku“. Po obědě nastartoval svého BUBLU, což byl motocykl Bianchi 500 cm³ a odjel domů na Boreček. Zde se večer vypravil na řeku Ploučnici, aby chytil úhoře. V té době jich bylo v řece ještě dostatek. Manželka ho chtěla doma připravit na masle, ale Honza s ním měl jiné úmysly. „Uložil jsem ho do vany, v neděli před odjezdem zabil, za hlavu jsem mu uvázal šňůrku, zabalil do vlhké hadry a odjel s ním do Prostějova. Ráno jsem si úhoře pomocí šňůrky upevnil na holé tělo kolem pasu a oblékl trenýrky. Po snídani jsme opět nasedli na V3S a odjeli k „brodu“ na Hloučele. Vezli jsme si i z minula připravené tyče a slaměné věchýtky. K vytýčení brodu jsem byl podle očekávání opět určen já. Asi v rozpětí tří metrů jsem v řece zabodl dvě tyče a pokračoval v brodění. Asi v polovině řeky jsem zavolal na kapitána: „Soudruhu kapitáne, něco kluzkého se mi otřelo o nohu, podívám se co to je?“

Nadechl jsem se a potopil pod hladinu. Zde jsem rychle odvázal úhoře a zakousl jsem se mu do těla těsně za hlavou a vyplul nad hladinu. „Co to

máte?“ zakřičel kapitán ze břehu. „Úhoře“, volal jsem na něj a pomalu jsem kráčel ke břehu. „Je to opravdu krásný úhoř!“, divil se kapitán, „ale jak to, že je mrtvý?“ Řekl jsem mu, že jsem se bál, že mi uplave, tak jsem ho zakousnul. Kapitán na to ihned ukončil zaměstnání, vzal úhoře a řekl, že jej ukáže odpoledne rybářům. Další zaměstnání už pokračovalo v kasárnách taktickou přípravou. „Po setmění jsem se se dvěma kamarády šel podívat na řeku. Spatřili jsme velký počet zapálených svíček v plechovkách od konzerv, u nichž rybáři vyčkávali v naději, že jim zabere úhoř. Tak to trvalo celé tři neděle. Kapitánovi jsem denně vysvětloval, jak složitý je život úhoře, a že si sám nedovedu představit, jak se sem dostal. Až po ukončení kurzu jsem se mu přiznal, jak to vlastně bylo. Po počáteční zlobě se nakonec uklidnil a přijal to jako jeden z výsadekářských žertů“.

Lukáškovy zásluhy v oblasti ochrany přírody a krajiny si připomeneme v dalším čísle LZ.

KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

Lašský koutek

Pověst o Tamovickém mlýně

Oldřich Sobek

Lidům počít' nědavaly pokuj všelijake povědačky o tym, jak vlastně vznikly Tamovice. Najvēc se teho napovědalo o Tamovickym mlýně. Staří lide si na besedach povědali, že hdysi davno staval u Kotuča velký větrny mlyn. Byl postaveny celý z kameňa, tagže zdalky vypadal mohutně, tajak nědobytna věž nějakeho hradu. Mlyn patřil mlynařovi Randysovi, kerí hospodařil teš ai na okolních polach. Ve mlýně měl paru čeledinu. Protože sam něměl vlastních dětí, vzal si na vychovani schovanku Marinu. Děfča rostlo tajak z vody a naraz mělo šesnaš' roku. Marina byla odvažna, ničeho se něbala a tak něbylo divu, že ju mlynař něchaval doma samu, dyš musel načas do světa. Marina fšecko dobře zastala, dohledla ai na chasu při mletu. Proti nězvanym navštevnikum byl mlyn dobře chraneňy silnymi zdami, okenka byly enem male a k temu eště zamřizovane. Kolem dokola byla vysoka zeť a vjezd do dvora se zavíral těškyma vratama, kere byly železnym plechem obite.

Jedekrať se stalo, že mlynař zase musel odjet' za obchodem. Na tu chvílu čekala lupežnicka banda. Vyčihali si, že mlynař musel vzít' na cestu ai čelediny, takže ve mlýně ostala enem sama Marina. A tak o pul noci přelezli zeť, začali vylamovat' mřiš a vylamovali jeden kameň za druhym. Počítali

s tym, že děfča, kere je samo doma, se budě bať a ani něvyjdě se podivať co se to děje. Řekli si, že ju zamorduju, aby ich potem něvyzradila. Marina ich ale spozorovala hneť, jak začali přelezat' ohradni zeť. Hledala, ale něnašla doma žádnú zbraň, mlynař si flintu vzal sebu na cestu. Vzala nahonem do ruky železny ryč a postavila se k okenku, v kerym lupežnici už vybírali kaměň za kameněm.

Dyš už viděli, že d'ura je dost' velka, aby mohli pojednym vlesť do mlyna, odvažil se jeden strčil' hlavu do te d'ury a začal prolezat' dovnitřku. Marina něčekala, rozmachla se a jednym švihnutím mu tym ryčem srazila hlavu. Bezhlave tělo vtahla dovnitřku a čekala na dalšího. „Uš si tam?“ ptal se ten druhý lupič. Uš se němoh dočkať te chvíle, eš se začně rabovat. „Uš, poles za mnu“, zahučela Marina. Jak ten druhý lupič strčil' hlavu do te vyburane d'ury, Marina ho hned připravila o hlavu. A tak se stalo s celú tlupu. Marina pobila jedenasť lupiču. Ten poslední – dvanasty, byl ale opatrný. Byl to sam jejich kapitan. Pomaly strčil' hlavu, ale honem ju stáhnul spatky, boviděl, že jeho kamaradi su všeci pobiti. Ryč mu ale zasvišťel kole ucha a kapitan zařval bolest'u. Ta srdnata dífka ho sekla do hlavy, ale poranila ho enem lehko. Kapitan se dal na utěk, ale do temne noci vykřikoval kledby a sliboval, že se eště vrati pomstít svoje kamarady. Dyš se mlynař druhý děň vrátil z cesty, hneť pospíchal do Štramberka na hrad, aby to přepadnutí oznámil vrchnosti. Dyš za chvílu přijel do mlyna rychtař s panskyma pacholkama, nakazal lupiče zahrabať na místo, keremu pravili Brda. Dluhu dobu pry tam byl nahrobni kameň a v něm bylo vytěsane enem jedno písmeno. Chodily se na ten hrob modlit' ženy tych lupiču za spasu jejich duši.

Marina mezitym vyrostla v pohlednu děvčicu a mlynař se začal ohlídat' po ženichovi. Jedneho dňa u mlyna zastavil kočar. Vystupil z něho bohatý mladý pan a požadal mlynařa o ruku jeho schovanky. Byl velice krasný, měl uhlazene chovani a Marině se od pohledu libil. A tak brzo byla strojena svadba. Hneť na druhý děň po svadbě novomanžel si něbojacne děfča odvažal do Halenkova na svůj statek. Jak jeli lesem, temu manželovi se na hlavě posunul pramen vlasu a Marina naras zbledla. Hneť poznala, že ma na hlavě izvu, keru udělala před časem kapitanovi tych lupiču. Kočar zastavil a kapitan začal volat' na svoju novu lupičsku bandu, kera se schovávala za stromama. Dífka ale na nic něčekala, ze zaňadřa vytáhla pytlík s peněžma, kery i mlynař dal jako věno a teho velitela lupiču praštila do spanku. Ten se svalil do kočara a byl mrtvý. Marina vyskočila na kozlík, popadla opraty, praskla do koni a tryskem jela spatky do Štramberka.

Začas mlynař Randys prodal větrný mlyn a ai z Marinu si postavili velký, vodní mlyn v Tamovicach pod kostelem svate Kateřiny. A ten mlyn tam stojí podněš. Esli se Marina eště hdy vydala, to už něvi nihdo.

ZPRÁVY ZE ŠKOL

Škola má nové internetové stránky!

Chtěla bych informovat čtenáře Zpravodaje, že od 1. července 2009 si můžete aktuální zprávy, historii a současnost školy přečíst také na nově zhotovených webových stránkách školy. Mimo jiné zde najdete fotogalerii školy, něco o zdravém stylu, odkazy na různé webové stránky pro žáky i rodiče a mnoho dalších informací o základní škole i mateřské škole. Rádi bychom časem uvítali také Vaše názory. Těšíme se na spolupráci.

www.zsamslibhost.ic.cz

Již od 1. července 2009!

Výlet do Ostravy

Ve středu 24.června se žáci základní školy konečně dočkali toužebně očekávaného výletu. I když počasí nám zrovna nepřálo, výlet se vydařil.

Hned ráno jsme s žáky navštívili hornické muzeum v Ostravě, kde si děti prohlédly staré uzavřené štoly, seznámili se blíže s těžkou prací horníků a také s důležitou prací záchranářů v dolech.

Poté jsme se přesunuli do zoologické zahrady. Zbytek dne jsme se potěšili prohlídkou mnohých nových zvířat a jejich mláďat v nově otevřených pavilonech. Shlédli jsme krmení papoušků a také mytí slonů.

Z výletu jsme se vrátili plni krásných zážitků a také nových znalostí o zvířatech.

Za ZŠ D.Michálková

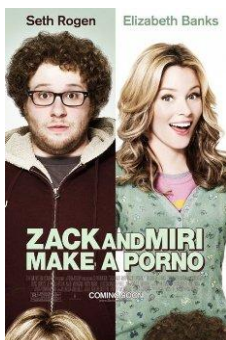
KAM ZA KULTUROU

Na co do kina?

Zack a Miri točí porno

Kino Květen Nový Jičín 16.7.-19.7.2009 od 20.15

„Zack a Miri jsou dlouholetí spolubydlíci a přátelé, jimž se ale nedostává peněz. Rozhodnou se nepříjemnou situaci vyřešit netradičně - natočením lukrativního domácího porna.“

Řekli byste, soudě podle výše uvedeného popisu děje tohoto filmu, že se jedná o romantickou komedii? Pokud vaše odpověď zní ne, tak vězte, že tomu tak opravdu je. A možná, že po prozrazení jména režiséra tohoto snímku, jímž je Kevin Smith, mnohým z vás začne být trochu jasnější, že se nebude jednat o romantickou komedii jen tak ledajakou. Ono totiž jméno režiséra v tomto případě zaručuje, že se nebude jednat o žádnou tuctovou „červenou knihovnu“. Vám, kteří jste ve filmu trochu více zběhlí, není určité jméno Kevin Smith cizí a jistě si vzpomenete na některé jeho snímky, kterými se proslavil – za všechny připomeňme Mladé muže za pultem, či trochu

kontroverzní Dogma.

Diváky, kteří se na tento film vypraví, čeká trochu peprnější komedie s nádechem romantiky, která se hemží mírně přisprostlejšími humorem, nahotou a dlouhými bizardními dialogy či monology, kterými je Kevin Smith proslulý. Nicméně, jako ostatně v každé romantické komedii, i zde nakonec dojde na chvíli, které zabrnkají na strunu našeho srdce a ty jemnější povahy se neubrání nějaké té slze. Pokud se ovšem zrovna nebudou vzpomínat na předchozí salvy svérázného humoru.

Novojičínské Kulturní léto

Jako každým rokem, tak i letos připravilo Městské kulturní středisko v Novém Jičíně sérii kulturních událostí, konaných v letním období pod souhrnným názvem Kulturní léto.

Do letošních příprav programu Kulturního léta zasáhly poměrně velkým dílem dva faktory – probíhající rekonstrukce novojičínského náměstí a také celosvětová finanční krize. Tím hlavním důsledkem výše zmíněného je omezení celkového počtu produkcí, oproti minulým létům a také přesunutí konání těchto produkcí do jiných lokalit, zejména pak do amfiteátru na Skalkách. Nicméně omezený počet vystoupení by měl být nahrazen jejich kvalitou. Můžeme se proto těšit například na tři hudební večery v již zmíněném areálu na Skalkách, na kterých vystoupí mimo jiné i kapely jako Clou, Windy, Post-it, Matahari a jiné.

Celý program Kulturního byl zahájen již 13. června tradiční Divadelní dílnou v kamenném divadle na Skalkách a ukončen bude také tradičně - Slavností města, která už by se měla konat na nově zrekonstruovaném náměstí.

Z programu Kulturního léta:

17. 07. 2009 - 19:30:00

Sakumprásk & Tatroska

Místo: Nové slunce

Šestihlavá, dechově-rocková formace Sakumprásk z Karviné kombinuje ska a punk s neuvěřitelným dravcem a spojuje živelnou tanečnost obou stylů a nevázané veselí jednoho s chaotickým neřádem druhého. Česká mutace španělských SKA-P. Jako bratři ve zbrani vystoupí kopřivnicko-příborská smečka Tatroska , mladá, nadějná a rychlopalná (s)kavalérie

1. 07. 2009 - 18:00:00

Jičínfest 2009

Místo: Amfiteátr Skalky

V loňském roce díky nepříznivému počasí se musel festival zrušit. Letos bude jeho adekvátní náhrada. Účast přislíbily všechny původní skupiny mimo sk. Insomnia (skupina se rozpadla). Stejně tak je domluvený i původní host POST-IT.

08. 08. 2009 - 10:00:00

Dechový soubor města Nový Jičín

Místo: Park žer. zámku

Novojičínské léto 2009

Tradiční vystoupení Městské dechové hudby.

14. 08. 2009 - 20:00:00

My Wave & CLOU & Matahari

Místo: Amfiteátr Skalky

Kroměřížští rock-altrnativní My Wave vystoupí spolu s protřelou pop-punkovou skupinou CLOU a celý večer zakončí pražští Matahari ve stylu crossover.

5. 08. 2009 - 10:00:00

Pony Express

Místo: Nádvoří Žer. Zámku

Pozvánka k 25. jízdě. Seznámení s historií Pony Expressu, Ukázka jízdy, příjezd jezdců. Poštovní stanice, pohlednice, reklamní předměty. Ukázka westernových dovedností. Ukázka country tanců. Vystoupení country kapely.

05. 09. 2009 - 09:30:00

Slavnost města 2009

Místo: Masarykovo nám.

Závěrečný koncert: Airfare & Čechomor

Připravil Aleš Hána

NÁŠ I VÁŠ RECEPTÁŘ

Doufám, milí čtenáři a čtenářky, že dnešním receptářem potěším ty z Vás, kteří si potrpíte na všelijaké ty masové dobrůtky a specialitky, a přestože kuřecí maso zvládnete připravit alespoň na 100 způsobů, rádi se necháte inspirovat zase něčím novým. Recept mám od své kolegyně z práce, která má tři chlapy v chalupě (kromě téměř dvoumetrového manžela i dva dorůstající syny), takže neustále řeší dilema, čím ty své hladové „drobečky“ nasytit, přičemž s touto kuřecí „bábovkou“ se jí to úspěšně daří. I přes poněkud nezvyklý název se v podstatě jedná o určitou variantu kuřecí rolády, avšak při přípravě odpadne to pracné balení a zavazování, protože vše drží krásně pohromadě právě díky použití té bábovkové formy. Mě se zdál recept natolik zajímavý, že jsem neodolala a hned ho vyzkoušela, a byla jsem opravdu příjemně překvapena, zejména studená varianta je opravdu nebezpečně „jedlá“.

KUŘECÍ BÁBOVKA

Suroviny:

(množství se řídí výhradně velikostí bábovkové formy a množstvím osob, které budou pokrm konzumovat, tento předpis je na středně velkou formu, tzn. pro asi 4 až 6 osob)

12 až 15 plátků kuřecího masa

1 dcl oleje + 1 lžička worcestru

6 vajec (4 + 2)

1 větší rajče

1 zelená nebo žlutá paprika

1 pikantní klobáska nebo cca 5 dkg chuťově výrazného salámu

tvrdý sýr (plátky) a anglická slanina podle chuti

smetana ke šlehání (asi ½ kelímku)

nadrobno nakrájená pažitka (nemusí být)

Aspoň 2 hodiny předem si nachystáme maso tak, že kuřecí prso podélně rozkrojíme na dva plátky, které naklepeme, osolíme, poprášíme mletým pepřem a sladkou paprikou (nebo kořením podle Vaší chuti, ale množství nepřehnat) a koření do masa znovu lehce vklepeme (můžeme i rukou). Potom maso naskládáme do misky, zalijeme olejem, upěchujeme a necháme odpočinout. V tom receptu, který jsem dostala od kolegyně, bylo uvedeno, že formu na bábovku (lépe se k tomuto účelu hodí forma spíše nižšího a širšího tvaru, než vysoká forma s výrazným žebrovaním, a dobře poslouží i forma na srnčí hřbet) vyložíme alobalem nebo pečicím papírem. Já jsem si ale řekla, když bábovka, tak bábovka, a zkusila jsem formu vymazat sádlem a vysypat směsí koření (základ byl drcený kmín a přidala jsem mletou papriku a trochu majoránky, ale

dá se použít i jakákoli hotová směs na kuřecí maso, jen by tam neměl být velký podíl soli) – výsledek mě docela překvapil, šlo to pak krásně vyklopit a ještě to pěkně vypadalo.

Maso si rozdělíme na 3 části a dno bábovky poklademe první vrstvou masa tak, aby bylo úplně pokryté – maso se může i překrývat. Pak maso poklademe plátky slaniny, na slaninu dáme plátky tvrdého sýra (nebo sýr můžeme i nahrubo nastroumat) a na to vyklepeme 4 vejce (žloutky mohou zůstat celé, pěkně to pak v řezu vypadá). Dáme další vrstvu masa, na kterou navrstvíme kolečka salámu nebo na kolečka nakrájené klobásky, a na to plátky rajčat a papriky. Uzavřeme opět masem a zalijeme směsí ze 2 vajec, rozšlehaných s trochou smetany a nadrobno nakrájené pažitky. Pak uchopíme bábovku do obou rukou a lehce s ní zatřese, aby se rozšlehaná směs dostala i do spodnějších vrstev. Překryjeme alobalem (bábovka by měla být naplněná tak cca 1 cm pod okraj, aby se alobal nepřichytl) a pečeme cca hodinu při 200 stupních (v teplovzdušné troubě). Potom odděláme alobal a ještě asi půl hodinu dopečeme odkryté při cca 150 stupních. Po vyjmutí z trouby necháme chvíli zchladnout a potom vyklopíme. Dobře chutná za tepla i za studena.

Připravuje H. Šimíčková

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Dne 25. června si

Oldřich a Marta Šimíčkoví

připomenuli, že uplynulo 60 let od chvíle,
kdy si řekli své vzájemné „ANO“
a nastoupili tak společnou životní cestu.

Další šťastná léta na jejich životní cestě přeje rodina
a přátelé.

Dne 12. července 2009 vzpomeneme první smutné výročí úmrtí pana

Josefa Hanzelky

S láskou vzpomínají synové Josef, Miroslav a Milan s rodinami.
Kdož jste jej znali, vzpomeňte spolu s námi.

Včelařský funkcionář, bývalý předseda a čestný člen výboru
Českého svazu včelařů, přítel

Zdeněk Váňa

oslavil dne 23. června 2009 své osmdesátiny.

V českém svazu včelařů dlouhodobě pracoval ve funkci předsedy základní organizace. Za tuto obětavou práci, kterou jsi pro Libhošťské včelaře dělal, Ti moc děkujeme a do dalších let Ti, vážený příteli, přejeme hlavně hodně zdraví a osobní spokojenosti.

PŘEJE VÝBOR A ČLENOVÉ ZO ČSV LIBHOŠŤ

Rozloučili jsme se

V pátek dne 5. června 2009
ve zdejším chrámu Páně, s paní

Zdenkou Tomšíkovou,

která zemřela po dlouhé a těžké nemoci
v sobotu 30. května ve věku 61 let.

V úterý 16. června se smuteční obřadní síní
ve Frýdku – Místku, s panem

Oldřichem Pavelkou,

který zemřel ve čtvrtek 11. června ve věku
nedožitých 88 let.

Ve čtvrtek 25.června 2009
ve zdejším chrámu Páně, s panem

Jaroslavem Blažkem,

Který zemřel po krátké, těžké nemoci
v pátek 19.června 2009 ve věku 64 let.

VYSOKORYCHLOSTNÍ INTERNET
NEJLEPŠÍ CENY V ČESKÉ REPUBLICE

VELKÁ AKCE PRO ŽÁKY A STUDENTY

Internet již za
244 Kč
bez DPH měsíčně

za vysvědčení

**Při předložení vysvědčení
sleva na instalaci:**

- za samé jedničky sleva **3 000 Kč**
- za vyznamenání sleva **2 000 Kč**
- ostatní vysvědčení sleva **1 000 Kč**

Tel.: +420 317 750 555

www.wifcom.cz

WIFCOM
WIFI & COMPUTER SOLUTIONS

**SUPER RYCHLOST
až 10 240 kB/s**

ČESKÁ REPUBLIKA

Číslo v tříděním: 152/21 Školní rok: 2009

VYSVĚDČENÍ

Jan Nováček
narození: 5.9.1995 Rodné číslo: 0509-1263

Benešov

		1. pololetí	II. pololetí
Literatura	Prospěch:	výborný	výborný
	žvýk	výborný	výborný
		výborný	výborný
		výborný	výborný
Vzdělání		výborný	výborný
		výborný	výborný
Chování		výborný	výborný
		výborný	výborný
Zdravotní		výborný	výborný
		výborný	výborný

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 7/2009 vyšlo dne 1.7.2009. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.